

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Lelkésztovábbképzés az Adventista Teológiai Főiskolán

Ismerjük a mondást: „A jó pap [lelkész] holtig tanul.”

A 2023. május 22–23-án megrendezett ATF Lelkésztovábbképzésen az egész unióból összegyűltek a lelkipásztorok. Céljuk az volt, hogy tanuljanak, szakmailag fejlődjenek, épüljenek, közelebb kerüljenek Istenhez és egymáshoz. Az alkalmon az Adventista Teológiai Főiskola tanárai és óraadói tartottak előadásokat és pódiumbeszélgetéseket. A főiskola vezetésének célkitűzése az volt, hogy segítsen a jelenlevőknek elsajátítani azokat a készségeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy olyan vezetőkké válhassanak, akik készen állnak a gyülekezetek még felkészültebb vezetésére, hogy Isten jó híre terjedjen.

Az elhangzott előadások a szakma több területét is érintették: rendszeres teológia,

gyakorlati teológia, vezetésstudomány, egyháztörténet, társadalomtudomány, hermeneutika, ószövetségi és újszövetségi bibliikum. Az előadások különös tekintettel voltak arra, hogy az adott szakág által nyújtott tudományosság hasznos és releváns legyen emberileg, a lelkipásztorok gyakorlatának szempontjából, a gyülekezeti életre való tekintettel. Az előadások után következő pódiumbeszélgetésekben mély és valóságos dolgok kerültek a felszínre: feszítő kérdéseket mondhattak ki a jelenlevők, és releváns válaszokkal és módszerekkel mehettek tovább. Az előadások eredményességét a szünetekben kialakuló, az elhangzottakat tárgyaló élő beszélgetések mutatták. Az alkalom mindezen eredmények mellett lehetőséget adott arra, hogy a lelkészek a folyamatosan megújuló ATF könyvtárat is meglátogassák (ahová többen

be is iratkoztak), továbbá jó lehetőséget kínált az előadó tanároknak a szakmai előrelépésre is.

Köszönet a szervezésben a rektori hivatalnak, a tanulmányi iroda és a könyvtár minden dolgozójának, és a következő tanároknak és óraadóknak: Szilvási Andrásnak, Fenyvesi Péter Pálnak, Simon Zsolt-nak, dr. Szabó Jánosnak, dr. Tonhaizer Tibornak, dr. Kormos Eriknek, dr. Szilvási Józsefnek, dr. Ősz-Farkas Ernőnek, dr. Michelisz Richárdnak és dr. Gyetvai Gellértnek.

*Henter Zsombor
ATF lelkész*

Bemutatkozik az Adventista Teológiai Főiskola

Mit kínál az intézmény a hallgatóknak? Mi a fő küldetése, és hogyan segíti a leendő lelkészeket vagy más szakirányok hallgatóit a képzési rendszer?

A jelentkezés módjáról, a felvételi követelményekről és határidőkről az ATF honlapján lehet tájékozódni: <https://atf.hu>

A beszélgetés, melyet Kis István, a DET Hírháló munkatársa készített DMIn. Szilvási Andrással, az Adventista Teológiai Főiskola rektorhelyettesével, megtekinthető a Dunamelléki Egyházterület YouTube-csatornáján:

<https://youtu.be/Oyz2fQfljVg>

ATF

Áldáseső Sándorfalván

Egy lelkész számára különös öröm, ha a gyülekezetét növekedni, virágozni látja. Ilyen örömben volt részünk május utolsó és június első szombatján, amikor két keresztséget is ünnepelethünk a gyülekezet udvarán felállított medence körül. Először Polgár Benedikta, majd a második alkalommal Boschné Konkoly Éva és Bosch Bálint kötötte össze az életét Megváltójával. A keresztség utáni döntésre híváskor több mint 20, főleg fiatal, jövőbeni kereszteleendő jött előre, akik közül többen már a keresztségi órák végén járnak és a nyár folyamán szintén aláírásukban részesülnek.

Gyülekezetünkben sok mindent újragondoltunk, hogy miként tehetnénk a működésünket gördülékenyebbé, hogyan válhat az istentisztelet vonzóbbá, miként varázsolhatunk minden szombatot egy missziós ünnepé. Ennek eredményei köszönnek vissza ezekben a keresztségekben és a gyülekezet folyamatos növekedésében is. Közösségünk 2010-ben alakult hivatalosan gyülekezetté, 20 taggal, a mostani újszülötteinkkel pedig elértük a 60 fős tagtságot. Az istentiszteleti jelenlétünk pedig gyakran 100 fölé is lép. Ebben az újragondolási folyamatban nagy hangsúly került a fiatalok megtartására. Meggyőződésünk, hogy a fiatalok nem az egyház jövője, hanem a jelene. Ha pedig a jelenben nem adunk teret nekik, akkor a jövőben már sajnos nem fogjuk látni őket, mert tömegesen hagyják el a közösséget. Mi ezt nem tudjuk elfogadni. Ezért mindent alárendelünk az ő megtartásuknak. Számukra biztosítjuk a legnagyobb részt a költségvetésben, támogatjuk az ízlésük megjelenését a litur-

giában, nemcsak elfogadjuk őket, de tanulni is akarunk tőlük, mert ők még tudják, hogyan lehet elérni a világot.

Egy gyülekezet egészségi állapotának jó fokmérője, hogy a fiatalok büszkék-e a gyülekezetükre és szívesen hozzák-e el a barátait. Eldöntöttük, hogy mindent megteszünk azért, hogy a fiataljainknak ne legyen ciki adventistának lenni, hanem magabiztosan hívják el a barátait is az istentiszteletre, mert az a világ a legjobb helye. Persze kihívásaink is vannak. Három éve zajlik az építkezésünk, amelybe óriási hittel és bizalommal kezdtünk bele. Kimondhatjuk, hogy az eddigi, több mint 100 millió forintból a legnagyobb rész magánadományokból jött össze, amit adventista testvéreink és nem adventista barátaink utaltak a gyülekezet bankszámlájára. Sajnos az évek óta kiszámíthatóan egyházunknak adott állami támogatás pont akkor maradt el, amikor Sándorfalva került volna sorra, így ezt is át kellett hidalnunk, ennek ellenére mindig volt miből kifizetnünk az éppen soron lévő

munkafázist. Most az építőipar túlerheltségének és szakemberhiányának vagyunk mi is az áldozatai, így várjuk, hogy végre kívülről is megfelelő állapotba kerülhessen a gyülekezeti épületünk.

Az máris látszik, hogy az építkezés elején mégsem volt elég erős a hitünk, mert az istentiszteleti terem már többször is kicsinek bizonyult.

Gyülekezetünk életébe bepillantíthatok a „Sándorfalvi adventisták” Facebook-oldalon, itt találjátok szombatonként az istentisztelet élő közvetítését is.

Dr. Mihalec Gábor

Egri kirándulás

Az Adventista Teológiai Főiskola egy tanulmányi kirándulást hirdetett meg 2023. május 21-re az iskolában tanulók, valamint közeli barátaink, családtagjaik számára. Eger különböző látványosságait néztük meg családias légkörben.

Először az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemre mentünk 10:00 órára, ahol megtekintettünk több érdekességet földünk fizikai törvényeivel kapcsolatban, de többek között a csillagok különlegességeit is vizsgáltuk az itt található Planetáriumban. Az egyetemen a bemutatókat és kísérleteket különböző szekciókban tartották. Az egyik ilyen nagyon érdekes bemutató az épület tetjén, a kupolában volt, ahol megnézhetjük a várost egy különleges optikán keresztül, aminek a képét egy asztalra vetítették (1. kép). A kép színes volt, és nem igényelt semmilyen elektromosságot. A kupolából a városra mesés kilátás nyílt.

Ezt követte az ebéddő, majd 14:30-tól meglátogattuk az Egri Bazilikát. Ott Kormos Erik tanár úr tartott nekünk idegenvezetést, melynek során ismertette a freskók és a külön-

böző szimbólumok jelentését. Körülbelül 15:30-kor elmentünk közösen egy kézműves fagyizóhoz, ahol jókat beszélgettünk fagyaltalozás közben. Rövid kitérőnk volt az odaúton is, mert a fagyizó felé vezető úton megláttunk egy szép templomot, a Pádai Szent Antal templomot, amelybe be is mentünk.

Végül meglátogattuk a várat, és az egri várban található különböző kiállításokat. Hallhattuk a 15:52 perckor, az egri vár védelmére elhangzó szakállas puskával leadott díszlővést, amit a vár védőinek tiszteletére sütnék el mindennap. Elképesztő hangja volt!

A kirándulás jó alkalom volt arra, hogy a diákok és a tanárok között szorosabb kapcsolat alakuljon ki. 18:00 órakor indultunk el Pécel felé, ahová 19:50-kor érkezünk meg. Izgatottan várjuk a következő kirándulást!

*Moldvai Márk Benjámin
HÖK alelnök*

Piroska, tedd fel a napszemüveget!

Csillogó szemű gyerekek egy bábbal beszélgetnek. Elmagyarázzák neki, hogy mi egészséges és mi nem. Kiválgatják a bevásárlószatyor tartalmát, külön csomóba gyűjtik a magas cukortartalmú, zsíros, színezett élelmiszereket. A jutalom almát szívesen fogadják, és mennek is tovább.

A másik sátorban orvosi tanácsadásban részesítik a napozni készülő rongybabát: napszemüveget, napvédő krémet adnak neki. Átmozgatás és pulzusz mérés után választanak egy műzli szeletet, hogy pótolják e nagy szellemi munka energiáigényét. A sornak nincs vége, tesztelni kell, hogy az előző állomások után mennyire jól működik a memória, letakart tárgyakkal észlelik a változást, majd becsukott szemmel kipróbálják a bizalomjátékot. A színes lufi a legnagyobb jutalom, amit büszkén hordoznak egész nap; a felirat nem zavarja őket: Péceli Adventisták – Kincskereső Egészség.

A polgármester értékeli, hogy a város legkisebb gyülekezete is megmutatja magát – pont akkor, amikor a színpadon az egyik éne-

kesünk és három hangszeres kísérője gyerekdalokkal csalogatja közel a résztvevőket.

Ilyen volt az idei (2023. június) városi gyereknap Pécelen. Kicsit zajosabb volt, mint egy megszokott összejövetel, de annyi beszélgetés, találkozás egy év alatt nem történt, mint most, amikor közel 100 alma elfogyott. A dilemma már csak elméleti és kényelmi kérdés: Várjuk meg amíg bejönnek, vagy továbbra is menjünk oda, ahol ők vannak?

(öfe)

Miskolci dallamok

Csodálatos eseményben volt része annak, aki május 20-án ellátogatott a Miskolci Bibliaházba.

Nagyszabású kórustalálkozót szerveztünk, amelyre a környező gyülekezetek

kórusai jelezték részvételüket. Fellépett a Szabolcsi Adventista Vegyes kar, a Debreceni Adventista Kórus, a BlesSings Énekegyüttes, a Mátészalkai Körzeti Kórus és a Miskolci Bibliaház Kórusa.

A terem és a karzat zsúfolásig megtelt, s mindenütt izgatott, de örömtől sugárzó arcokat lehetett látni. A napunk szokásosan szombatiskolai tanulmányozással kezdődött. A délelőtti istentisztelet rendhagyó volt. Először a gyerekeket szólította meg Molnár Miklós lelkész testvérünk. Öröm volt látni a sok figyelő, mosolygó gyermekarcot. Hát még a meglepetést! A történet ugyanis egy tojásról szólt, s a végén minden kis nebuló kapott egy tojást – természetesen főttet, a biztonság kedvéért.

Majd a kórusok szolgálata következett, nagyon szép műveket hallhattunk. Az énekek között érdekes és tanulságos igei gondolatokat szólaltatott meg Bálint György

lelkész testvérünk. Délelőtti programunkat egy finom közös ebéd zárta. Nagy sikere volt a bagolyásnak, gyümölcslevesnek és persze a sokféle finom sütinek.

A jó és bőséges ebéd után, aki szeretett volna sétálni, ismerkedett a környékkel Rémiás Csaba túszerzetónkkal, mások pedig jó beszélgetésbe elegyedtek, ismerkedtek egymással.

Délután 15 órától is tartottak a kórusok egy felemelő koncertet. Gyönyörű énekek csendültek fel, s végül közös éneklés és az Advent Himnusz zárta ezt a csodálatos programot.

Nagyon örültünk, hogy ennyi embert meg tudtunk szólítani és ragyogó élményrel térhetett mindenki haza. Köszönjük az Úr áldását!

M. M.

Pütkösdí rézfúvós koncert Csongrádon és Szentesen

Az Adventi Rézfúvós Kamaraegyüttes pütkösdí szabadtéri koncerteket tartott az érdeklődők részére május 27-én, szombaton délután. Szentesen a városi programok keretében a főtéren (a Koszta József Múzeum előtt), Csongrádon a Városháza közelében. Ez alkalommal a helyi közösség tagjai által iratmisszió és Bibliatörténeti kiállítás (Csongrádi Galéria) is kísérte a programokat. A helyi Bibliai Szabadegyletem és a Bibliikus Életvezetési Klub tagjain kívül számos járókelő érdeklődéssel hallgatta a közel másfél órás műsorokat

és Molnár Miklós lelkész (a fúvószenekar vezetője) bibliai üzenetét.

A közel három évtizede létrehozott kamaraegyüttest ez alkalommal Horti Sándor csongrádi ének-zene tanár vezényelte. Különleges kiváltságot jelentett, hogy szombat délelőtt nemcsak a szentesi adventista gyülekezetben szolgáltak a zenekar tagjai, hanem vasárnap délelőtt a szentesi evangélikus templomban is (Kossuth L. utca), a pütkösdí liturgia keretében. Felkészült szolgálatukat ez alkalommal is Isten áldása kísérte. Az evan-

gélikus hívek az Advent Kiadó egy-egy kiadványából kaptak ajándékot a helyi adventista gyülekezetektől.

A Szentlélek jelenléte és áldása révén ezen alkalmak is Isten szeretetének hírnökei lehettek.

Sz. Z.

Keresztség a Terézvárosi Gyülekezetben

2023. június 10-én ismét keresztségi ünnep volt gyülekezetünkben, immáron idén a harmadik alkalommal, melyen Molnár Márk és Kacsovszky Jánosné Bozsena kötöttek szövetséget az Úrral. Újra bekapcsolódhattunk a menny örömébe, együtt örülhettünk az angyalokkal és a világegyetemmel el nem bukott lakóival.

A Terézvárosi Kórus mellett az Énekelj Szabadon Krisztusról Énekegyüttes is színesítette szolgálatával az alkalmat, illetve Márk baráti köre is készült zenei szolgálattal, énekekkel, vesssel egyaránt.

A vallástételt követően Márkot Édesapja, Molnár Imre presbiter testvér keresztelte, aki ezt megelőzően a keresztségi felkészítést is végezte. A bemerítés előtt Imre

felidézte Márk születésének pillanatait, párhuzamot vonva a jelennel. Mint apa, most újra a karjaiban tarthatta gyermekét és ismét különleges perceket élhettek át együtt, melynek most mi is szemtanúi le-

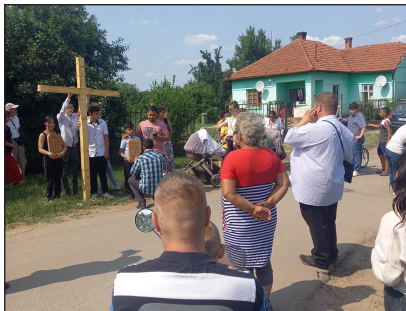
hettünk. A meghitt pillanatokban, az alábbi ige hangzott el Márk részére: „*Adjad, fiam, a te szívedet nékem, és a te szemeid az én útaimat megőrizték*” (Péld 23:26).

Bozsenát dr. Szabó János lelkész merítette be, előtte néhány szóban mesélt Bozsena életéről, aki adventista családban nőtt fel, igyekezett ezen elvek szerint élni, többször ellátogatott gyülekezetünkbe és most, mindannyiunk örömére, meghozta a döntést, hogy keresztségével csatlakozik hivatalosan is az egyházhhoz. A víz halk csobbanását követően a „*...Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját*” (Jel 2:10) ígét hallhattuk Molnár András nyugalmazott lelkésztestvértől, aki Bozsenát készítette fel a keresztségre.

Kívánjuk mindkettőjük életére Isten gazdag áldását, hogy minden egyes nap megtapasztalhassák Isten körülölelő szeretetét és vezetését életükben!

V. Zs.

I. Törvényhordozó keresztút

Pünkösöd vasárnap délután (2023. május 28.) rendeztük meg Tiszaburán az I. Törvényhordozó keresztutunkat. A programot a katolikus egyházban működő keresztút alapján szerveztük meg, mely szerint Jé-

zus Pilátustól a Golgotáig 1,5 km-t tett meg, és közben – ez már katolikus hagyomány – volt több „stáció”, ahol megállt. Mi ennek mintájára a Tízparancsolat hordozó zarándokut szeretnénk meghonosítani, ahol van egy kiindulópont és 10 állomás, „stáció”, ahol a egy-egy parancsolatról beszél valaki, majd a végén a célállomás várja a résztvevőket.

Hatalmas segítség volt Soós Róbert lelkész testvérünk mind a szervezésben, mind pedig a lebonyolításban, persze a program létrejötté végső soron a Szentlélek áldásával és vezérlésével mindannyiunk sikere is volt egyben.

1,5 km és 10 stáció – minél tovább jutottunk a kereszttel, annál jobban erőre kap-

tunk és felbuzdultunk, mind mi, mind pedig a résztvevők. A felkészülés során tapasztalt rengeteg nehézségről, ami testvéreinket sújtotta, tudtuk, hogy egy hatalmas erő munkája, aki mindent elkövet, hogy küldetésünk ne sikerüljön. Külön öröm, hogy a szeptemberi cserkésztorzóra jelentkező általános iskolai végzősök és a leendő nyolcadikosok is, mint leendő cserkészek szerepeltek és segítettek nekünk.

A rendezvényünknek végül nagy sikere lett a lakosság körében, de mint csapatépítés, nekünk is javunkra vált. Közel 60 fő vett részt a programon, akik pedig lemaradtak, azok közül sokan sajnálták, hogy nem tudtak részt venni, és kérdezték, hogy mikor lesz a következő.

Jövőre tapasztaltabban, szervezettebben ismét megtartjuk.

D. N.

Szolnoki szolgálat Abonyban

Pest vármegye első városa keleti irányból Abony. Szolnok és Cegléd között helyezkedik el. Idén pünkösdkor ünnepelte városi rangjának 30. évfordulóját. Ünnepegsorozattal készültek, és a szombati családi és gyermeknapra egészségügyi sátor felállítását tervezték. Már márciusban meghívást kaptunk, hogy a reformegészséget képviseljük.

A Teremtő Istennél a közbenjárás és a kegyelem kérése mellett az ötletgyűjtés a szolnoki EGW Életreform Klub és a ReformKuckó oszlopos tagjaival kezdődött. Végül pünkösöd szombatján (2023. május 27.) kellemes napsütés és szél kíséretében 9 óra „megterítve” vártuk a kedves ér-

deklődőket. Rajtunk kívül természetesen a város minden egészségügyi intézménye képviseltette magát.

Folyamatosan voltak vendégeink. A menta tea, a kovászolt teljes kiőrlésű kenyéren kínált „színes”, saját készítésű pástétomok és a „köleskók mangó szószsal” kiváló vendégváró volt. Beszélgethettünk a koleszterin, a visszérkezelés, a magas vérnyomás, a fogyókúra, a növényi étrend betegségmegelőző és gyógyító hatásáról és az igazi Gyógyítóról.

Istenünk egy különleges „ismerőséről” is gondoskodott: az egyik szomszéd asztalnál egy vegetáriánus ifjú hölgy kínálta cége gluténmentes és reform termékeit.

Zsófi és a többi érdeklődőt is a szívünkbe zártuk és ők is szívesen hallgatták életünk tapasztalatait a Megváltóról.

Köszönjük a lehetőséget, hogy ott lehettünk! Jó tapasztalat volt! Dicsőség a jó Istennek!

Jné Ági és munkatársai

Gyermekszombat Szolnokon

Mivel 2023. május 27-én gyülekezetünk egy része Abonyban, a városi rendezvényen szolgált, így nem tudtuk az országos gyermekszombatot megtartani. Ehelyett június 10-re esett a választás.

Ez a szombat nem a felnőttekről, hanem a gyerekekről szólt. Azon felnőttek, akik nem tartottak velünk a programon, a gyülekezetben a bibliatanulmány átvétele után egy vetített igehirdetést tekintettek meg, mi pedig a gyerekekkel kimentünk a NEFAG parkerdőbe, és ott egy 10 ál-

lomásból álló lelki akadályversenyen vettünk részt.

A feladatok Dániel könyvére épültek. Volt titkosírás, a sebesültek ellátása (dr. Lukács Tamás és dr. Hites Bence vezetésével), valamint totó és egyéb feladatok.

Végül, mivel mind elhatároztuk, hogy nem eszünk a király asztaláról, kézműves (mindenki maga rakta össze), vegetáriánus hamburgert ebédeltünk.

A programon, melyen sok vendég gyermek vett részt, a felnőttekkel együtt

összesen 41-en voltunk. Elhatároztuk, hogy a rendezvényt meg fogjuk ismételni.

Sóós Róbert

Babyboom Sándorfalván

Az elmúlt másfél év tele volt meghitt családi ünnepekkel a gyülekezetünkben, ezek közül is kiemelkedtek a gyermekbemutató istentiszteletek. Amellett, hogy a kisbabás családok számára felemelő érzést jelent, hogy a gyülekezet mennyire szereti és támogatja őket, nagyszerű missziós lehetőségek is ezek, amelyekre olyan családtagokat is el lehet hívni, akik egyébként nem gyakran fordulnak meg adventista rendezvényeken. Igyekezünk is ezeket nagyon ünnepélyessé és személyessé tenni.

A tavalyi évben a következő babák életére kértük Isten áldását és vezetését: Papdán Laura, Ferenczi Virág, Kónya

Sára, Ambrus Jonatán. Idén eddig Purák Olivér születését ünnepeltük meg, és már ott áll a sorban Szabó Dominik és Ferenczi Viola, akiknek a közeli hetekben-hónapokban lesz a bemutatójuk. Mivel az élő közvetítéseinket sok helyi lakos is figyelemmel kíséri, érkezett már kérés felénk, hogy nem „keresztelnék-e” meg az ő babájukat is. Az ilyen megkeresések jó lehetőséget adnak arra, hogy elmondjuk, mit hiszünk és gyakorlunk, hogy mi a keresztséget meghagyjuk arra az időre, amikor már felelősségteljes döntéseket tudnak hozni, a kisbabákkal viszont azt tesszük, amit Jézussal is tettek a szülei,

amikor felvitték Jeruzsálembe a templomba: Isten áldását és védelmét kérjük az életükre ünnepélyes keretek között.

Dr. Mihalec Gábor

Jézus elé vittük Zágonyi Benjámint

2023. június 10-én ismét egy különleges áldást ünnepelt az Újbudai Gyülekezet. Zágonyi Ádám és Zágonyi Klaudia hozták az Úr elé gyermeküket, Benjámint, hogy áldást kérjenek az életére. A fogadalomtételben és áldáskérő imában Ócsai Tamás lelkipásztor vezette őket, akinek igehirdetése is a gyermekek szerepéről szólt mind a családi, mind a gyülekezeti életben. „Vigyük a gyermekeket Jézus elé!” – hangzott a kulcsgondolat.

A gyermekiskolai osztály is köszöntötte a kis Benit, ami azért is volt nagyon különleges, mert Klaudia szintén ebben a gyermekiskolában nőtt fel. Szolgálatokban is bővelkedtünk. A jelenlevő családból szeretettel szolgált szinte mindenki a legkisebb unokatestvérétől a dédnagyszülőig. Az egyik dédnagymama verral, a másik fuvolaszóval kedveskedett dédunokájának, míg a

nagyszülők, szülők, nagynénik és nagybácsik hangszeres szolgálattal és énekekkel köszöntötték őt.

A gyülekezet kórusa az „Isten hord karjain” című énekkel készült, a gyermekek pedig versekkel és énekkel köszöntötték Benit közösségünkben, a gyermekiskolában.

Az Úré a dicsőség, hogy Beni egy ilyen szerető családdal és gyülekezeti közösséghez tartozik.

Bokor Evelin

Olvassuk együtt!

Elérkezett a vára várt nyári szabadságok ideje, amikor végre több idő jut úgy a testi, mint a lelki felüdülésre, így az olvasásra is több időnk lesz. Olvassuk tovább együtt **E. G. White Jézus élete** c. könyv fejezeteit, a 365–456. oldalakig.

„Jézus ismeri minden édesanya szívének terhet. Ő, akinek édesanyja szegénységgel, nélkülözéssel küszködött, együttérez minden dolgozó anyával” (EGW).

Édesanyák pihenjete és ápoljátok lelketeket a nyári szabadság alatt!

Bodnár Zsóka
NSZO vezető

Az **Adventista félóra** következő műsorát július 14-én, pénteken, 13.30-kor sugározza a Kossuth Rádió.

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

„Én, és az én házam népe az Úrnak szolgálunk”

Beszélgetés Zágonyi Tiborné Ilonkával

– Kedves Ilonka, köszönöm, hogy szívesen osztod meg velünk, olvasókkal, életered tapasztalatait, az Úr tetteit. Szeretnék kérni, hogy először gyermekkorod emlékeit, majd megtérésed körülményeit elevenítsd fel nekünk!

– Szeretettel teszem! Gyermekkorom Balmazújvárosban telt. Adventista családból származom. A szüleim közvetlenül a háború után ismerték meg a jó Isten igazságát, és keresztkeltek meg. Egyedüli gyermekként nevelkedtem, mert bár volt egy bátyám, de őt még csecsemőkorában elvesztették a szülei. Édesapám is elhunyt, amikor 11 éves voltam. Édesanyám nevelt ezután, nagy-nagy szeretetben. A 8 osztály elvégzése után nem volt kérdés, hogy szakmát kell tanulnom, munka után kell nézmem. A harisnya-szemfelszedést és a gépi hímzést tanultam ki. Már igen korán, 14 évesen kötöttem szövetséget Jézussal. A keresztlő lelkészem id. Erdődi József volt. A hajdúböszörményi gyülekezet udvarán felállított fürdőkádban hatan keresztkeltek meg. A leendő férjem is velem együtt merítkezett be, de természetesen akkor még nem tudtam, hogy ő lesz a férjem, s együtt fogjuk szolgálni az Urat.

– Elmondod, hogyan vezetett egymáshoz a jó Isten benneteket, és családotról is mesélsz?

– Igen. A férjemmel egy hajdúnánási ifjúsági kiránduláson ismerkedtünk meg. Az ismerkedésből később házasság lett az Úr terve nyomán. 1966. november 23-án volt a menyegzőnk. Három gyermekünk született, két fiú és egy leány: Tibor, Zsolt és Ildikó.

Ilonka férjével, Tiborral (a kép jobb szélén) egyik dédunokájuk bemutató ünnepségén a családtagokkal és a rokonsággal

Mindhárman szeretik Jézust, az igazságban vannak, velük hasonló hitű házastársat választottak. Hat unokánk született, mindhárom gyermekünknek 2-2, és dédunokánk is kettő van már. Ők már ötödik generációs adventisták, tehát végtelenül boldog szívvel mondhatom el az Ige szavaival, hogy „Én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk”!

– Mikor kerültél az egyház alkalmazásába? Mondanál néhány szót szolgálódról?

– 1983-ban kerültem egyházi alkalmazásba. Előjáróban el kell mondanom, hogy a gyülekezet gyermekkoromban is nálunk volt. A házukban két helyiség volt, és úgy nőttem fel, hogy szombatkezdésre mindig sokat takarítottam, hogy minden szép, tiszta legyen, mire jönnek a testvérek. Akkor még nem sejtettem, hogy később ez lesz a hivatásom. Először tehát a Debrecen, Béke utcai gyülekezet gondnoka lettem, később a Hatvan utcára költözött a közösség, akkor ott folytattam a munkámat, végül pedig a Fazekas utcai gyülekezetben. Eleinte csak 4 órás munkára voltam bejelentve, és mellékállásban is dolgoztam, később, a Fazekas utcában már 8 órás munkaidőm volt. Amikor egyháztérületi bizottsági ülések, vagy lelkészértekezletek voltak, akkor 13, illetve 25 főre kellett főznom, ezt egy másik testvérnő segítségével tettem. Sok tapasztalattal áldott meg az Úr szolgálatom közben, végig éreztem az Ő segítő kezét, gondviselését. 25 évnyi szolgálat után, 2008-ban mentem nyugdíjba.

Az édesanyám végig velünk lakott, 97 éves korában bekövetkezett haláláig. Ő volt otthon a jobbkézem, sosem kellett azon aggódnom, ki vigyázzon a gyermekekre, amíg a férjem és én dolgozunk.

– Jelen életetekről váltunk még szót, és arról, mit üzensz e cikk olvasóinak!

– A férjemmel kettesben éljük nyugdíjas éveinket Józsnán, kertés, családi házban. Férjem mindig

Zágonyi Tiborné Ilonka gyülekezeti szolgálata közben

nagy szeretettel hozta-vitte a gyülekezet időseit az imaházba, most mi kapjuk vissza ezt a szeretetet, gondoskodást. A gyermekeink mindig segítségünkre vannak, bármire van szükség. Isten nagyon szeret bennünket, mindennap megkapjuk az erőt, napról napra gondoskodik rólunk, mert Ő a szabadítás Istene. Imában tárunk elé mindig mindent, és Ő válaszol. 1974-ben költöztünk Józsára. A Józsai Gyülekezet 1995-ben alakult meg, azóta oda tartozunk. Nagyon szeretek szavalni, valamint szívesen tanítok a szombatiskolában, igei gondolatokat mondok, igei beszélgetéseket vezetek szívesen olyankor, amikor nincs ott éppen a lelkipásztor. Jó együtt lenni, összetartó kis közösség a miénk. Énekelni is szeretek, sok kedvenc énekem van, de a legkedvesebb így kezdődik: „Tudom és érzem, Jézus enyém...”

Összegezve az életutunkat csak azt mondhatom: „Mindaddig megsegített minket az Úr!” Mindennap, minden héten sok tapasztalatom van velem, kisebb-nagyobb tapasztalatok kísérik utunkat, mert Isten gondoskodik rólunk! És még olyan apróságokra is gondja van, mint amikor egy idegen küldi vissza elvesztett orvosi papírjaimat. (Ez a legutóbbi megtapasztalásom.) Más azt mondaná talán, hogy ezek a dolgok szerencsés véletlenek, de mi tudjuk, hogy Isten gondviselése! Csodálatos bízni abban, hogy Ő hűséges!

Az olvasóknak azt üzenem, hogy Jézus hamar eljön, minden jel arra mutat, legyünk készen mindnyájan, hogy elmondhassuk: „Itt vagyok én, és akiket nékem adtál!” Övé a dicsőség mindenért!

Hegyes-Horváth Csilla
NSZO munkacsoporttag

Édesanyám századik születésnapjára

Az elmúlt szombaton a Bp.-Pestszentlőrinci „A” Gyülekezetben különleges istentiszteleti alkalom keretében ünnepelt a család és a közösség Szilvási Józsefné, Anna néni 100. születésnapját. Ezúton mi is fia, dr. Szilvási József megható és inspiráló soraival köszöntjük őt:

„A közelmúltban valaki azt a megjegyzést fűzte egyik bejegyzésemhez, hogy lelkésznek születni kell. Szeretném hozzátenni, hogy nemcsak lelkésznek kell születni, hanem lelkész szülőnek is. Édesanyám, aki (2023. május 30-án) tölti be századik életévét, négy gyermeket szült, három fiút és egy lányt, és apánkkal együtt mind a négyünket Krisztus egyházának neveltek fel. Húgom felszentelt presbiter lett Budapesten, és az egyház mentális mentőirodáján dolgozott. Két öcsém és én felszentelt lelkészek vagyunk, és számos egyházi tisztséget töltöttünk be itthon, Közél-Keleten és Afrikában. Magyarországon még nem volt olyan laikus házaspár, akinek megadatott, hogy minden gyermeke az evangélium szolgálatába került.

Szilvási Józsefné (sokaknak egyszerűen Anna néni) görögkatolikus családba született, 1923. május 30-án. Anyai nagypapja templomszolga volt, az a fajta, aki nemcsak harangozott, de ha kellett, hittant tanított, és bibliáorát tartott a híveknek. Amikor anyukám betöltötte a tizenkét évet, a család kapott egy levelet Egerből, miszerint a görögkatolikus egyházban felfigyeltek rá, és szeretnék, ha Egerben folytatná tanulmányait. Miután a család úgy döntött, hogy nem engedik el, hűségesen gyakorolta görögkatolikus hitét. Nővérével, Márta néniel együtt 1946-ban kerültek kapcsolatba az Adventista Egyházzal, majd – miután Albrecht József felkészítette őket, 1946 októberében Hajdúböszörményben megkeresztelkedtek, és a Hajdúnánási Gyülekezet tagja lett. Anyukám első útja a görögkatolikus paphoz vezetett, hogy bizonyosságot tegyen neki az igazságról. Döntése annyira megrendítette a papot, hogy jelentette a püspöknek, így a püspök is felkereste anyukámat, hogy vizsaterelje a nyájhoz.

Sikertelenül, mert helyett Kiss János lelkész vezetésével elvégezte a népevangélista tanfolyamot, majd Lenk Lajos lelkész vezetésével megtanult harmóniumozni. A gyülekezetben hamar megváltaszották szombatikolai tanítónak.

Apámnak feltűnt, hogy milyen jól tanítja a szombatikolát, ezzel kezdődött ketőjük kapcsolata, amiből házasság lett.

Ötéves voltam, amikor Tiszavasváriba költöztünk, szüleim összeszedték az adventistákat, így megalakult a Tiszavasvári Gyülekezet. Hosszú évekig a mi egyetlen szobánk volt az összejöveteli hely is. Pénteken délután nagytakarítás volt, szombaton reggel átrendeztük a szobát, és vártuk a testvéreket.

Lényegében mi négyen voltunk az ifjúság, húgom és én megtanultunk harmóniumozni, a két öcsém énekelt. Prédikátort jó, ha egyszer láttunk egy hónapban, a többi

Anna néni és gyermekeit: (balról) József, Tibor, András és Anna

szombaton anyukánk felolvasott. Szerencsések voltunk, mert 1946 és 1949 között beszerzett minden elérhető adventista kiadványt, tehát volt miből felolvasni. Anyukám buzgó missziómunkás volt, aki nemcsak Tiszavasváriban, hanem a környező településeken is rendszeresen látogatta az érdeklődőket.

Családi életünket is áthatotta az evangéliumi keresztény hit: minden reggel körbeálltunk a szobában, elolvastuk a reggeli dicsőítést, és apámtól fogva a legkisebbig mindenki hangosan imádkozott. Szombatikola tanulmány hol volt, hol nem, de ami volt, azt együtt vettük át. Bibliai szövegek százait tanultuk meg, Ellen G. White írásait akkor tanultam meg fejből idézni. Arra neveltek minket, hogy az Úr rajtunk keresztül akarja építeni »a Művet« (így hívták akkor az egyházat). Megtanultuk, hogy felelősek vagyunk azért, hogy milyen állapotban van »a Mű«. Nem vártuk, hogy mások szolgáljanak nekünk, hanem tettük a dolgunkat mi magunk, ott, ahol értük. Szolgáltunk azzal, amivel tudtunk, és közben átvettünk egy sajátos morált: nem azt kérdeztük, hogy mit kaphatunk a gyülekezettől vagy az egyháztól, hanem azt, hogy mit tudunk tenni »a Mű« érdekében. Apámat időnként felhergelték az egyház sértett, elégedetlen tagjai vagy egyes lelkipásztorok is, de anyukám lehűtötte ezeket, így a mi kis gyülekezetünket nem tudták felforgatni. Egyszerűen nem

engedte meg, hogy kialakuljon bennünk a lázongó lelkiület.

Így nőttünk fel, aztán lassan elkerültünk otthonról, s amikor a legfiatalabbak is eljöttek, szüleim úgy döntöttek, hogy Pécelen vesznek házat, hogy közel legyenek hozzánk. Életmódjuk azonban itt sem változott meg, még mindig »a Mű« állt az első helyen. Meghallották, hogy az egyház öregothont akar építeni, ezért elindultak telket keresni. Ők egyeztek meg azokkal a volt keresztekkel, akik készek voltak eladni telkük egy részét. Így jutott hozzá az egyház ahhoz a telekhez, ahol most az uni-óközpont és az Adventista Teológiai Főiskola van. Egészen pontosan anyukám volt, aki először belépett erre a földterületre. Akkor még Rákoscabárra jártak gyülekezetbe, 1992-ben Gyömrőre költöztek, anyukám ott is harmóniumozott, gyülekezetvezető és szombatikolai tanító volt egészen addig, míg be nem töltötte nyolcvanadik életévét. Akkor már azt mondta, hogy végezzék a szolgálataikat a fiatalabbak, de ha nem volt, aki prédikáljon, prédikált.

Ereje csökkent, de »a Mű« iránti szeretete és érdeklődése nem halványult el. Az utóbbi fél évben már nem nagyon tudott kimozdulni otthonról, de megtanulta kezelni a tabletet, és szinte naponta megnéz egy-egy igehirdetést, aztán kiértékeli.

A Gyömrői Gyülekezetben mondták el nekem azt az anekdotát, amit tőle hallottak, miszerint hároméves lehettem, amikor felálltam egy sámlira, és elkezdtem halandzsálni. Amikor megkérdezte, hogy mit csinál, azt feleltem rá, hogy prédikálok. Én természetesen nem emlékszem erre, de azt tudom, hogy látva elkötelezettségét, nehezen tudtam volna elképzelni mást, minthogy követem »a Mű« építésében. Nem kérdeztem meg őket, de azt hiszem, a testvéreim is valami hasonló impulzust kaptak tőle, mert ő valóban arra kapott elhívást, hogy lelkészeket neveljen belőlük. Bár sok szülő lenne még, aki arra szül, és nevel fel férfiakat és nőket, hogy Isten szolgálói legyenek!

Szűk pátriáját soha nem hagyta el, befolyása mégis át és átjárta a világot itthon, a szomszédos országokban, Ázsiában, a Közél-Keleten és Afrikában. Ma, amikor Ócsai Tamás unióelnök, és Cserbik János lelkipásztor vezetésével a Pestlőrinci Gyülekezetben megemlékeztünk az útról, amelyen vezette őt az Úr, köszönetként csak ennyit mondott: »Nem tettem én semmi rendkívülit, a jó Isten kegyelme és vezetése volt az, ami segített idáig, és Ő bizonyára veletek lesz az út további részén is.«

Szilvási József

ADRA hírlevél

ADRA Gyermekvédelmi program – gyermeknapok

Május utolsó vasárnapja hagyományosan gyermeknap. Ebbe az egy napba nehéz belesűriteni annyi programot és helyszínt, ami az ADRA Alapítvány szakmai kapcsolatrendszerében szerepel. Éppen ezért az idei évben is a május végét és a június elejét használjuk ki a programok lebonyolítására.

Május 25-én Tiborszálláson, a Péchy László Adventista Általános Iskolában tartottunk gyermeknapot. A program lebonyolításában a Felzárkózó települések program bojtji megvalósításában dolgozó kollégák és a gyermekvédelmi programban dolgozó

önkéntesek is részt vettek. A diákok részére 5 állomásból álló pályát építettünk, ahol csapatfeladatok, ügyességi játékok, egyensúly gyakorlatok és íjászat is volt. A gyerekek osztályonként érkeztek az állomásokra, de volt idő a jégkrémre és a vattacukorra is. Ez utóbbit egyébként diákok készítették önkéntes munkában az Alapítvány által biztosított gép segítségével.

Június 11-én a Békés vármegyei Mezőgyán településen szerveztünk gyermek-

Gyermekprogram Mezőgyánban...

...és Tiborszálláson

napot. A résztvevők nagy része a helyi általános iskola tanulója, ahol sokuk adventista hittanra jár. Az eseményen a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Észak-alföldi régiójának önkéntesei is részt vettek. Csapatjátékokkal, óriás társasjátékkal és ugrólóvással is készültek. A helyi szervezők gondoskodtak az étkezésről.

Mindkét helyszínről fogadunk gyermekeket az ADRA nyári táborába, amelyet idén is az Adventista Konferencia-központban rendezünk meg hátrányos helyzetű gyermekek számára. A tábor fontos része az értékek közvetítése, mely a közös játékok, beszélgetések, szabadidős tevékenységek részeként gyakorlati szinten is megjelenik.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Újraélesztés oktatása az U17-es futball-Európa-bajnokságon

Az elmúlt évek során szakmai kapcsolat alakult ki a Magyar Resuscitációs Társaság és az ADRA Alapítvány között. Az Élet lehetete programban – melynek célja az újraélesztés fenntartható oktatása – tevékenykedő instruktoraink a társaság által szervezett képzéseken szereztek képesítést.

A szakmai kapcsolódás nyomán érkezett felkérés május hónap folyamán a Magyarországon megrendezett U17-es futball-Európa-bajnokság résztvevői számára tartott érzékenyítő alkalmakon történő részvételre. A bajnokság csapatai Budapesten és Debrecenben mérköztek meg egymással és minden csapat a bajnokság ideje alatt egy 45 perces foglalkozáson vett részt, melynek során bemutatásra került az újraélesztés, megismerkedhettek annak lépéseivel és gyakorlásra is sor került.

A program célja leginkább a figyelmfelkeltés volt, illetve a protokoll ismerete fontosságának hangsúlyozása.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató